

[Johan Nielsen.]

Vi har andre problemer. Vi har problemet med udbygningen af statshospitalet og åndssvageforsorgen, men vi forstår den vanskelige økonomiske situation, som Danmark er i i øjeblikket, så vi vil prøve at beherske vor utålmodighed.

Der har været talt om, at færingerne bliver diskrimineret. Jeg vil understrege så kraftigt som muligt, at det passer ikke. Jeg har haft mange forskellige arbejdspladser i Syddanmark. Jeg har været sømand, og jeg har arbejdet på en af landets største redaktioner, jeg har arbejdet i radiohuset, jeg har arbejdet i statens ligningsdirektorat, og jeg har aldrig nogen sinde mærket, at nogen så ned på mig, fordi jeg var færing. Jeg er lige ved at sige tværtimod, det har i mange henseender været en fordel for mig at være færing, så jeg vil understrege, at når det har været fremme i pressen, må det bero på misforståelser.

Ib Christensen (DR):

I det politisk-økonomiske udvalg brugte vi mange uger til en teknisk gennemgang af de forskellige forslag, der kom, til besparelser fra forskellige partiers side, en helt nødvendig anvendelse af tiden, men så meget større var skuffelsen, da vi kom til det øjeblik, hvor vi var stort set klar til den politiske beslutningsproces og der så pludselig blev indgået dette forlig. Jeg skal ikke forlænge diskussionen nu ved at tage det op, men kun konstatere, at det dannede den politiske spærring for, at dette ting gennemfører besparelser i et omfang, som der i virkeligheden var flertal for.

Der var en anden hindring, og det var den rent tidsmæssige. Det er jo således, at mange af de besparelsesforslag, der forelå, ikke kunne gennemføres simpelt hen på grund af tidnød, og det har vel ikke så megen interesse heller i det finansår, vi nu starter den 1. april, at bruge tid og kræfter på at justere denne finanslov; anstrengelserne må koncentrereres om den langsigtede udgiftspolitik, således som også adskillige ordførere har været inde på.

Jeg forstår på regeringen, at den nu er frit stillet efter 1. april 1975, og det skulle give mulighed for, at partier, der vil spare mere end det, der nu bliver sparet, får indflydelse.

Jeg takker venstres ordfører, hr. Christophersen, for de venlige ord om den saglige kvalitet af retsforbundets spareforslag, men jeg kunne i og for sig godt tænke mig at få uddybet, hvori de politiske hindringer for, at venstre kunne acceptere dem alle, bestod. Jeg kunne forstå på hr. Christophersen, at der var politiske grunde til, at man ikke kunne acceptere alle retsforbundets spareforslag.

Det, jeg imidlertid først og fremmest gerne vil have svar på fra regeringens side — og jeg vil sætte pris på, om statsministeren vil svare derpå — er, om statsministeren på regeringens vegne vil bekræfte, at den straks vil medvirke til nu i resten af denne samling i det politisk-økonomiske udvalg at foretage ikke en teknisk, for den er stort set afsluttet, men en politisk gennemgang af de forskellige spareforslag, der er stillet fra forskellige side, en politisk gennemgang afsnit for afsnit af disse spareforslag sammenholdt med den finanslov, der formentlig bliver vedtaget her i tinget i dag, med henblik på den langsigtede udgiftsreform. Tekniske og tidsmæssige problemer har jo i væsentligt omfang — foruden de politiske, der har været afgørende — hindret, at besparelserne fik det rette omfang, men jeg har også indtryk af, at selv under normale forhold, når ikke et valg kommer imellem og mange nye partier kommer ind, er det uendelig vanskeligt for folketinget at foretage tilstrækkelig dybtgående besparelser. Jeg tror derfor, det er en simpel nødvendighed, at man foretager denne politiske gennemgang, og at det sker i det politisk-økonomiske udvalg, og jeg vil gerne bede regeringen bekræfte, at den er villig dertil. Jeg har indtryk af, at den er villig hertil, men jeg tror også, det vil være værdifuldt, om regeringen her bekræfter det.

Finansministeren (Anders Andersen):

Det vil vel være naturligt, at jeg starter med nogle bemærkninger om det finanslovsforslag, som vi har til behandling, nemlig budgettet for 1974-75.

Man kan vel sige, at forslaget er præget af tre forhold: den kraftige inflation, forsøgene på at bremse op for den offentlige udgiftsstigning og forsøget på at dæmpe prisstigningerne.

Den vældige stigning i priserne, som forudses for 1974, trækker med sig en opgang i